

יתתקף, ולא באתר אחרא. ובגין דאיהו גבועה תתא, דלית בה חיון, ימות משיח דא, ויתקטל, ויהא מית עד דתלקוט חיון גבועה דא, מההיא גבועה עילאה, ויקום.

ובגין כך, במתיבתא דרקייעא ומגבעות שלים באות ו', על תרין סטרין אלין (בתיב). אבל במתיבתא עלאה, חסר, בלא ו', לאחזאה מלה דלית בה קושיא וספק. הן עם לבדר ישפון, ביחודא, בלא ערבוביא אחרא.

בר יחודא שלים, הכא איהו. יי אלהינו יי. דהא רזא דיליה, מראש צורים איהו, ואתיחד ברישא, בגזעא ושבילא. יי: דא רישא עלאה, אוירא דסלקא. אלהינו: דא גזעא, דאתמר (ישעיה יא) גזע ישי. יי: דא שבילא דלתתא. ועל רזא דא אתיחד ביה פדקא יאות. ובגין דאתמתח ביה שבילא אצטריך (כאן חסר). רזא דאתגזר בתרי מתיבתי.

זבאה חולקף רבי שמעון, דזכית למלין עלאין דמאריה, ומארף אתרעי בה, פמה שיעורא דמתיחן דשבילא דא בשיעורא עלאה, דרישא (דף ר"ד ע"א) וגזעא ושבילא, ואתלבשן במתיחו דא. (ג"א ועל דא מתיחו דאחר, שיעורא דשית סטרין, ובלא אתיחד בהאי את ד' אח ד'), ועל דא מתיחו דא' (ג"א ה') שיעורא דשית סטרין. וכלא אתיחד בהאי את ד' אח ד'), ועל דא מתיחו דא' (ג"א אה) ובגין כך, לבדר ישפון פדקא יאות.

ובגוים לא יתחשב, ישראל אית לון כתב ולשון. ובכל את, וכלין לאסתפלא בדיוקנא וציורא כדקא יאות. אבל בגוים עובדי כוכבים ומזלות, לא יתחשב. רזא דנא, בגין דלית לון כתב ולשון, ולית לון לאסתפלא ולמנדע פלום, דהא (ירמיה י) הבל המה מעשה

שהוא גבועה תחתונה שאין בה חיים, ימות משיח זה ויהרג, וימות עד שתלקט גבועה זו חיים מאותה גבועה עליונה, ויקום.

ומשום כך בלישבת הרקייע ומגבעות שלם, באות ו', על שני צדדים אלו (כתוב). אבל בלישבה העליונה חסר, בלי ו', להראות דבר שאין בו קשיא וספק. הן עם לבדר ישפון, ביחוד, בלי ערבוביא אחרת.

בר יחוד שלם כאן הוא. ה' אלהינו ה'. שהרי סודו מראש צרים הוא, והתיחד בראש, בגזע ושביל. ה' - זה הראש העליון, אויר שעולה. אלהינו - זה הגזע, שנאמר (ישעיה יא) גזע ישי. ה' - זה השביל שלמטה. ועל סוד זה התיחד בו פראוי. ומשום שנמתח בו שביל, צריך סוד שנגזר בשתי ישיבות.

אשרי חלקך, רבי שמעון, שזכית לדברים עליונים של רבונך, ורבונך התרצה בך. פמה שעור של התפשטות של שביל זה בשעור עליון של ראש וגזע ושביל, והתלבשו בהתפשטות זו. (ועל זה התפשטות של אחר, שעור של ששה צדדים, והכל התיחד באות ד' הוה אח ד') ועל זה התפשטות של א' (ה) שעור של ששה צדדים. והכל התיחד באות (אח) הוה. ומשום כך לבדר ישפון פראוי.

ובגוים לא יתחשב. לישראל יש כתב ולשון, ובכל אות יכולים להסתפל בדמות וציור פראוי, אבל בגוים - עובדי כוכבים ומזלות - לא יתחשב. הסוד שלנו, משום שאין להם כתב ולשון, ואין להם להסתפל ולדעת פלום, שהרי (ירמיה י) הבל המה מעשה תעוועים, ולא יתחשב סוד

תעוועים. ולא יתחשב רזא דנא במחשבה ובאסתפלותא דלהון, הואיל